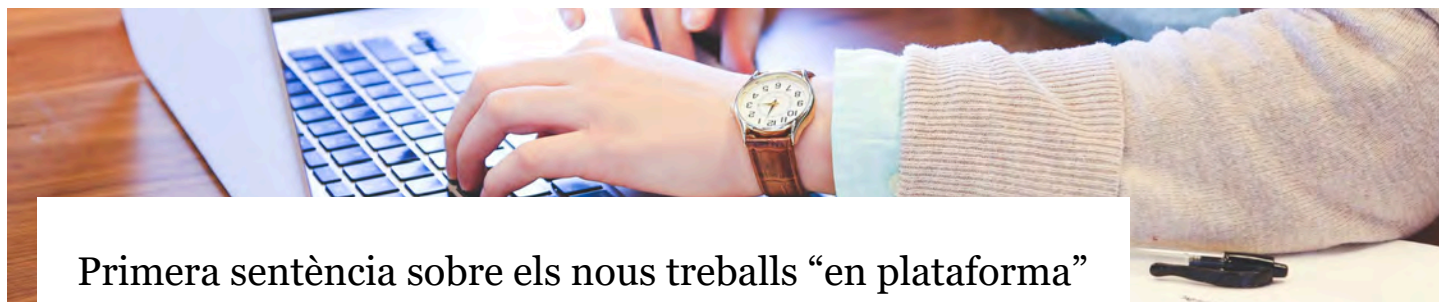

EAPC - Novetats en matèria de Seguretat Social

Primera sentència sobre els nous treballs “en plataforma”

20-06-2018

Encara que es tracta d'una resolució d'instància i, per tant, objecte de recurs, resulta molt interessant la [Sentència núm. 244/2018](#), del Jutjat núm. 6 de València, d'1 de juny de 2018, perquè és la primera que afronta la complexa qüestió de la qualificació de les relacions de treball que es produeixen en el marc de les prestacions de serveis gestionades per plataformes residents a Internet. Aquesta sentència confirma, d'altra banda, el criteri que la Inspecció de Treball i Seguretat Social ha sostingut en recents actuacions relacionades amb el treball *en plataformes*, en el sentit que les relacions que se'n deriven tenen naturalesa laboral i, per tant, han d'estar enquadrades en el règim general de la Seguretat Social, i no en el règim especial de treballadors per compte propi o autònoms.

Es tracta, en el cas de la sentència valenciana, dels anomenats *riders* de [Deliveroo](#), plataforma digital que ofereix serveis de lliurament a domicili de menjar a diferents ciutats de Catalunya i del conjunt de l'Estat. Aquests serveis són prestats per repartidors que, connectats a la plataforma digital que els gestiona, reben els encàrrecs que fan els clients i transporten físicament, normalment fent servir bicicletes o motocicletes -per això es denominen *ciclistes* o *motoristes*, que la plataforma ha preferit anglicitzar-, els productes des dels restaurants adscrits a la plataforma fins als domicilis dels sol·licitants del servei. El debat se suscita a l'hora de determinar la naturalesa, civil o laboral, d'aquestes relacions i, conseqüentment, el règim de Seguretat Social en què han de quedar enquadrades aquestes persones. En definitiva, es tracta de concloure si es donen les notes que caracteritzen el contracte de treball, establertes en [l'article 1.1 del TRLET](#), i molt particularment les d'alienitat i dependència.

La plataforma afectada entén que no s'aprecien en aquest cas aquestes peculiars característiques de la relació laboral, de manera que l'enquadrament correcte d'aquests *riders* s'ha de produir en el règim especial de treballadors autònoms. Per contra, el Jutjat núm. 6 de València considera, també en aquest cas, que es tracta d'autèntiques relacions laborals, de manera que ens trobem davant d'un supòsit dels anomenats *falsos autònoms*. En conseqüència, no és procedent l'alta en el règim especial de treballadors autònoms, i sí incloure'ls en el règim general de la Seguretat Social. Per arribar a aquesta conclusió, en la sentència es determina que concorren, sens dubte,

les notes de voluntarietat i retribució exigides en l'article 1.1 del TRLET i que també són presents les d'alienitat i dependència, tot i que aquestes presenten més dificultats a l'hora de concretar-les. Quant a la primera, s'assenyala que és l'empresa qui estableix els preus dels serveis, que són fixos, i fins i tot es garanteix al treballador un import mínim per hora; d'altra banda, el client abona el servei directament a l'empresa mitjançant l'aplicació informàtica, la qual ignora el treballador - que és la cara visible de l'empresa-, els restaurants adherits a la plataforma i els clients als quals presta serveis. Pel que fa referència a la nota de dependència, el Jutjat la concreta en el fet que el treballador segueix les instruccions de l'empresa, que és qui fixa unilateralment les condicions de la relació, i assigna al treballador una zona geogràfica i una franja horària específiques de treball; d'altra banda, els treballadors, que no tenen cap tipus d'organització empresarial, estan geolocalitzats, de manera que l'empresa exerceix un control molt directe sobre els seus serveis, decidint a qui assigna cada encàrrec i exigint-ne el compliment sota pena d'extinció de la relació.

Aquestes formes de treball s'estenen cada vegada més. Les persones que treballen a través d'aquestes plataformes digitals formen ja part del paisatge urbà i les ciutadanes i els ciutadans acudeixen cada vegada més sovint als serveis que s'ofereixen a les xarxes virtuals. Per tant, es tracta d'una primera incursió judicial que, amb tota seguretat, tindrà continuïtat en moltes altres fins que la qüestió quedi resolta, si és que això és possible. Almenys, en l'àmbit jurídic.

Jorge Pérez Pérez

Doctor en dret. Delegat de la DE de la Inspecció de Treball i Seguretat Social. Professor UAB.
Director del Postgrau en Ocupació